

ΒΗΜΑ **Magzino**

**Ο Νο 1 ΤΕΝΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΦΘΑΣΕΙ
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΗ SOLD OUT
ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ
ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ**

ΓΙΩΝΝΑΣ ΚΑΟΥΦΜΙΑΝ

**«ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΣΟΥ ΧΩΡΙΣ
ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΥΤΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ»**

**ΤΖΕΪΜΣ ΦΡΑΝΚΟ - ΚΕΪΛΟΥΠ ΛΙΝΖΙ Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΤΣΑ ΛΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ DOLCE & GABBANA, ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ ΑΠΛΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ART WORLD**

ΓΙΩΝΑΣ ΚΑΟΥΦΜΑΝ

«Δεν πρέπει ποτέ να χάνουμε την εστίαση»

Ο σούπερ σταρ τενόρος μιλάει αποκλειστικά στο BHMAGAZINO λίγο πριν από το sold out ρεσιτάλ του στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΔΙΟ

«Ξέρω ότι αυτή την περίοδο το πρόγραμμά σας είναι εξαιρετικά φορτωμένο, οπότε εκτιμώ ιδιαίτερα που βρίσκετε λίγο χρόνο και για εμένα» είπα στον Γιόνας Κάουφμαν, ξεκινώντας την τηλεφωνική κουβέντα μας. «Στην πραγματικότητα, είμαι στο αυτοκίνητό μου και οδηγώ στους δρόμους της Βιέννης» απάντησε γελώντας, «γιατί, ως γνωστόν, όσο και αν νομίζεις πως τα έχεις κάνει όλα όπως πρέπει και πως δεν έχεις αφήσει καμία εκκρεμότητα, πάντα κάτι προκύπτει». Τι είχε προκύψει αυτή τη φορά; «Μόλις μου έστειλαν με το ταχυδρομείο το διαβατήριό μου που το είχα ξεχάσει στο σπίτι μου στο Σάλτσμπουργκ» άρχισε να εξηγεί: «Γιατί μπορεί από Σάλτσμπουργκ ως Βιέννη, άντε και ως Αθήνα, να ταξιδεύεις χωρίς διαβατήριο (σ.σ.: γέλασε ξανά ηχηρά), αλλά μετά την Αθήνα ξεκινώ την περιόδειά μου στην Ασία. Συνειδητοποίησα, λοιπόν, πως ενώ έπρεπε να κάνω αίτηση και για βίζα, είχα ξεχάσει το διαβατήριό στο σπίτι. Μου το έστειλαν, μόλις το έλαβα, οπότε άλλαξα το πρόγραμμά μου και οδηγώ τώρα προς την κορεατική πρεσβεία. Δεν σας πειράζει, ελπίζω, να μιλήσουμε έτσι, θέλει εξάλλου χρόνο ώσπου να φτάσω». Και μιλήσαμε έτσι. Για τις πρόσφατες και τις επικείμενες παραστάσεις του, για τα σχέδιά του και για τα όνειρά του, για την οικογένειά του, για την ανησυχιακή διεθνή κατάσταση...

Παρακολουθούσα τη λαμπρή καριέρα του Γιόνας Κάουφμαν από τα πρώτα ήδη χρόνια που είχε αρχίσει να γίνεται γνωστός – γυρίζουμε τουλάχιστον δύο δεκαετίες πίσω – και μου φαινόταν απίστευτο και κάπως αστειό που βρέθηκα τώρα να του μιλάω στο τηλέφωνο ενώ εκείνος έτρεχε για να τακτοποιήσει εκκρεμότητες της καθημερινότητας. Είχα το τρακ και το άγχος που έχω κάθε φορά που συνομιλώ με κάποιον διάσημο καλλιτέχνη τον οποίο θαυμάζω. Όμως, ο σούπερ σταρ τενόρος που θα εμφανιστεί στις 9 Φεβρουαρίου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών για να ερμηνεύσει άριες των Πονκίελλι, Τζορντάνο, Πουτσινί, Μπελίνι, Μπιζέ, Λέχαρ, Κάλμαν, καθώς και κινηματογραφικά τραγούδια από το άλμπουμ του «The Sound of Movies», ήταν

τόσο απλός, καταδεκτικός και επικοινωνιακός που έκανε γρήγορα τη συνέντευξή μας να μοιάζει με κουβεντούλα μεταξύ φίλων.

Διάβασα εξαιρετικά σχόλια για τις πρόσφατες εμφανίσεις σας στη Βιέννη με τους «Παλιότσους» του Λεονκαβάλο. Είστε ευχαριστημένος από την ανταπόκριση;

«Πολύ! Πάρα πολύ! Πήγαν υπέροχα αυτές οι παραστάσεις και πέρασα κι εγώ θαυμάσια».

Όμως, αν και την ίδια βραδιά παίχτηκε και η «Καβαλερία Ρουσικάνια» του Μασκάνι, και ενώ παλαιότερα είχατε κάνει και τα δύο έργα μαζί, αυτή τη φορά κάνατε μόνο το ένα. Γιατί;

«Δεν ήθελα να κάνω την «Καβαλερία». Είναι υπέροχα έργα και τα δύο. Νομίζω πως περιλαμβάνουν

μερικά από τα ομορφότερα μουσικά κομμάτια που έχουν γραφτεί ποτέ. Η μουσική τους είναι τόσο συγκινητική! Είχα πράγματι κάνει, το 2015 αν θυμάμαι καλά, στο Σάλτσμπουργκ, και τις δύο όπερες το ίδιο βράδυ. Όμως πρέπει να ομολογήσω πως ήταν αρκετά αγχωτική εμπειρία και θα προτιμούσα να μην την ξαναζήσω».

Τι είναι εκείνο που σας δημιουργούσε άγχος;

«Και οι δύο ρόλοι μαζί, ο Κάνιο από τους «Παλιότσους» και ο Τουρίντου από την «Καβαλερία», σε κρατούν πολλή ώρα επάνω στη σκηνή. Την ίδια στιγμή, η μουσική τους είναι εξαιρετικά απαιτητική. Η τσιπούρα του Τουρίντου είναι πολύ πιο υψηλή από εκείνη του Κάνιο, γεγονός που μου προσθέτει κούραση, η αλή-

θεια είναι πως ο Κάνιο ταιριάζει περισσότερο στη φωνή μου. Επιπλέον, σε αυτή την παραγωγή, την παραγωγή της Βιέννης, επικεντρώνοντας αποκλειστικά στον Κάνιο μπόρεσα και να δώσω ό,τι καλύτερο είχα και να τραγουδήσω επιπλέον και τον Πρόλογο, και αυτό ήταν υπέροχο!».

Αναφέρατε στην εναρκτήρια άρια «Σί ριμ?» που κανονικά λέει ο βαρύτονος;

«Ναι, είναι η άρια του βαρύτονου, αλλά την έχω ήδη πει πολλές φορές σε ρεσιτάλ και συναυλίες. Οπότε ζήτησα να την πω και σε αυτή την παραγωγή. Ο βαρύτονος που θα την έλεγε έκανε και τον Τόνιο από τους «Παλιότσους» και τον Αλφιο από την «Καβαλερία», και τους μάθαινε για πρώτη φορά, οπότε λόγω φόρτου εργασίας ήταν μάλλον χαρούμενος που γλίτωσε τουλάχιστον τον Πρόλογο... (σ.σ.: γελεί). Πήγαν όλα πολύ καλά για όλους, είχαμε δηλαδή κάποιες δυσκολίες με κάτι ακυρώσεις, αλλά αυτά είναι στο παιχνίδι, και τώρα πια τα ζω και από την άλλη πλευρά...».

Ενας διαφορετικός ρόλος

Η «άλλη πλευρά» στην οποία αναφέρεται ο Γιόνας Κάουφμαν είναι ο νέος ρόλος του, αυτός του καλλιτεχνικού διευθυντή του Tiroler Festspiele στο Ερλ της Αυστρίας. Πρόκειται για ένα μικρό φεστιβάλ που ίδρυσε το 1997 ο αυστριακός μαέστρος Γκούσταβ Κουν με στόχο να προσφέρει υψηλού επιπέδου μουσική στο ειδικό περιβάλλον των Αλπεων. Το φεστιβάλ άρχισε να αποκτά διεθνή φήμη χάρη στις αξιολογές παραγωγές του πάνω και σε έργα του Βάγκνερ. Ο Γιόνας Κάουφμαν το ανέλαβε τον Σεπτέμβριο του 2024, με την πρώτη χειμερινή σεζόν να σημειώνει μεγάλη επιτυχία, με 7.600 επισκέπτες και ποσοστό πληρότητας 94%.

Επρόκειτο για ποσοστό-ρεκόρ σε σχέση με τα προηγούμενα φεστιβάλ. Υποθέτω θα είστε χαρούμενος, όμως η αποδοχή από μέρους σας μιας τέτοιας θέσης δεν σας προσθέτει επιπλέον δουλειά και πίεση;

«Μου αρέσει να εργάζομαι πολύ και δεν σκοπεύω να εγκαταλείψω σε καμία περίπτωση άμεσα το τραγούδι, οπότε τώρα έχω

● Ο Γιόνας Κάουφμαν και η Λιουντμίλα Μοναστίρσκα στην «Καβαλερία Ρουσικάνια» του Μασκάνι (Σάλτσμπουργκ, 2015).

Ο Τζέιμς Φράνκο
φιλικός, ευγενικός και
ευδιάθετος, παρά
το jet lag, έξω από την
αθηναϊκή γκαλερί
The Breeder.

ΤΖΕΪΜΣ ΦΡΑΝΚΟ - ΚΕΪΛΟΥΠ ΛΙΝΖΙ

«Στον κόσμο της τέχνης οι προσδοκίες είναι διαφορετικές»

Ο διάσημος αμερικανός ηθοποιός φωτογραφίζεται και μιλάει για τη νέα εικαστική δουλειά που δημιουργήσε σε συνεργασία με τον video & performance artist και που παρουσιάζεται αυτό το διάστημα στην Αθήνα και την γκαλερί The Breeder.

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΑΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΑΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ ΖΩΗΣ

Αν μια μέρα πέσεις πάνω στον Τζέιμς Φράνκο σε κάποια γωνιά της Αθήνας, δεν θα πρέπει να τρίψεις τα μάτια σου για να σιγουρευτείς ότι βλέπεις καλά – βέβαια, η διά ζώσης επαφή με έναν αστέρα του κινηματογράφου συνιστά πάντα ένα μικρό σοκ. Ο Φράνκο έρχεται συχνά στην Ελλάδα μαζί με τη σύντροφό του των τελευταίων χρόνων, την ηθοποιό, μοντέλο και σκηνοθέτρια Ιζαμπελ Πάκζαντ, η οποία συνδέεται με έναν τρό-

πο με τη χώρα μας. «Αγαπώ πολύ την Ελλάδα. Εχω αναπτύξει μια προσωπική σύνδεση. Ερχομαι κάθε χρόνο με τη φίλη μου, οι παπούδες της μένουν στη Γλυφάδα». Ο λόγος που μιλάμε, σε μια διαδικτυακή συνάντηση όπου εμφανίζεται αγουροξυπνημένος στην οθόνη (είναι 8 το πρωί στο Λος Άντζελες) και με πούρο στο χέρι, δεν αφορά τη γνωστή σε όλους ιδιότητά του, αυτή του ηθοποιού και σκηνοθέτη. Ο πολυχιδής Φράνκο είναι και εικαστικός (όπως και συγγραφέας και μουσικός) και δηλώνει ενθουσιασμένος που παρουσιάζει αυτή την περίοδο στην αθηναϊκή γκαλερί The Breeder την έκθεση με τίτλο «Dreams,

Fame and the Savage», τη νέα του δουλειά. Την έχει δημιουργήσει από κοινού με τον Κέιλουπ Λίνζι, ο οποίος, αν και διεθνώς αναγνωρισμένος ως εικαστικός, δεν μπορεί βεβαίως να φτάσει επ' ουδενί τη φήμη του Φράνκο, και είναι ο πιο ενθουσιώδης ομιλητής σε αυτή την από κοινού διαδικτυακή συνάντηση – ο ίδιος βρίσκεται στην Τάλας της Οκλαχόμα. Η Νάντια Γεραζούνη, διευθύντρια της γκαλερί The Breeder, είναι εκείνη που τους παρότρυνε να παρουσιάσουν μαζί τη δουλειά τους σε μια έκθεση για πρώτη φορά (είχε επισημάνει στον Φράνκο ήδη από το 2009 ότι θα ταίριαζαν καλλιτεχνικά με τον Λίνζι, αφότου τον είχαν

δει σε μια περφόρμανς σε πάρτι στο περιθώριο της Art Basel στο Miami Beach). Ο μεν Λίνζι είχε παρουσιάσει έργα του σε ατομική έκθεση στην γκαλερί το 2009 (και είχε συμμετάσχει στη 2η Μπιενάλε της Αθήνας, «Heaven», την ίδια χρονιά), ενώ επρόκειτο να δείξει δουλειά του και το 2020, όμως η COVID-19 είχε άλλα σχέδια και το εγχείρημα δεν ευδοχώθηκε. Ο δε Φράνκο, παρών στην Αθήνα, όπως θα πει, για γυρίσματα της τηλεοπτικής σειράς «Karantina» (2024-) του Αντι Χάσακ (με την Αθήνα να «ποζάρει» ως Λίβανος), επαυσυνδέθηκε με τη Νάντια Γεραζούνη και άρχισαν να συζητούν την πιθανότητα μιας έκθεσης με

τα εικαστικά έργα του Φράνκο. «Μιλώντας, συνειδητοποίησα ότι ο Κέιλουπ, με τον οποίο έχουμε κάνει παλαιότερα πολλά live και μουσικές συνεργείες, αλλά είχαμε στο μεταξύ χαθεί, είχε συνεργαστεί με την γκαλερί. Ήταν μια τρελή σύμπτωση ότι “συναντιόμασταν” έπειτα από καιρό με έναν τρόπο στην Ελλάδα, γιατί ήδη κάναμε συζητήσεις για μια πιθανή συνεργασία. Ήταν σαν να είχαμε ανοιχτούς λογαριασμούς, οπότε είπα: “Εντάξει, είναι γραφτό να γίνει αυτή η έκθεση”» θα εξηγήσει ο Φράνκο.

Meta-σπουνόμερες

Φράνκο και Λίνζι πρωτοσυναντήθηκαν το 2009 στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια στη Νέα Υόρκη, όπου ο Λίνζι έδινε μια διάλεξη για τη δουλειά του και ο Φράνκο, με κινηματογραφικές επιτυχίες όπως το «Milk» (2008) στο ενεργητικό του, ήταν στο ακροατήριο. Γνωστός για την ακόρεστη δίψα του για μάθηση

● Τζέιμς Φράνκο, «Real Housewives of Salt Lake City» (2024, © the artist, courtesy The Breeder, Athens).

● Ο video & performance artist Κέιλουμ Λίντζι.

Είναι δύσκολο για το κοινό να αποδεχθεί πως ένας εκπρόσωπος του θεάματος μπαίνει στον κόσμο της τέχνης. Διαπίστωσα όμως ότι όταν βγαίνω από την Αμερική, οι άνθρωποι είναι πιο ανοιχτοί σε αυτό το είδος μετάβασης, οι “αποσκευές” μου δεν με ακολουθούν. Κατά κάποιον τρόπο νιώθω πως είναι διαφορετικό να παρουσιάζω τη δουλειά μου στην Ελλάδα αντί των ΗΠΑ

ΤΖΕΪΜΣ ΦΡΑΝΚΟ

οποία, παρόλο που ήταν κωφή, παρακολουθούσε τις σειρές αυτές στην τηλεόραση διαβάζοντας τα χείλη. Στο γυμνάσιο, επειδή ήθελα να γίνω performer αλλά η προφορά μου μου στερούσε ρόλους στο θέατρο, άρχισα να υποδύομαι ιστορίες από σαπουνόπερες και να φτιάχνω βίντεο με εξαδέλφους μου, χρησιμοποιώντας μια βιντεοκάμερα. Κάνοντας τις φωνές μόνος μου και συνδυάζοντας το lip-sync, ντυμπιλάροντας δηλαδή άνδρες και γυναίκες διαφορετικών φυλών, δημιουργή-

σα έναν μοναδικό καλλιτεχνικό κόσμο με μελοδραματική δομή» θα εξηγήσει ο Λίντζι. Η δύναμη αυτού του ακατέργαστου, DIY κόσμου με τις κακοφορεμένες περούκες πάνω στο αξύριστο πρόσωπο ως παρωδία η οποία αμφισβητεί την εξουσία που σχετίζεται με το φύλο και τη σεξουαλικότητα ήταν που αφόπλισε τον Φράνκο. Λίγους μήνες μετά επανήλθε για να του προτείνει να συμμετάσχει στην τηλεοπτική σειρά «General Hospital» (1963-), τη μακροβιότερη ενεργή σαπουνόπε-

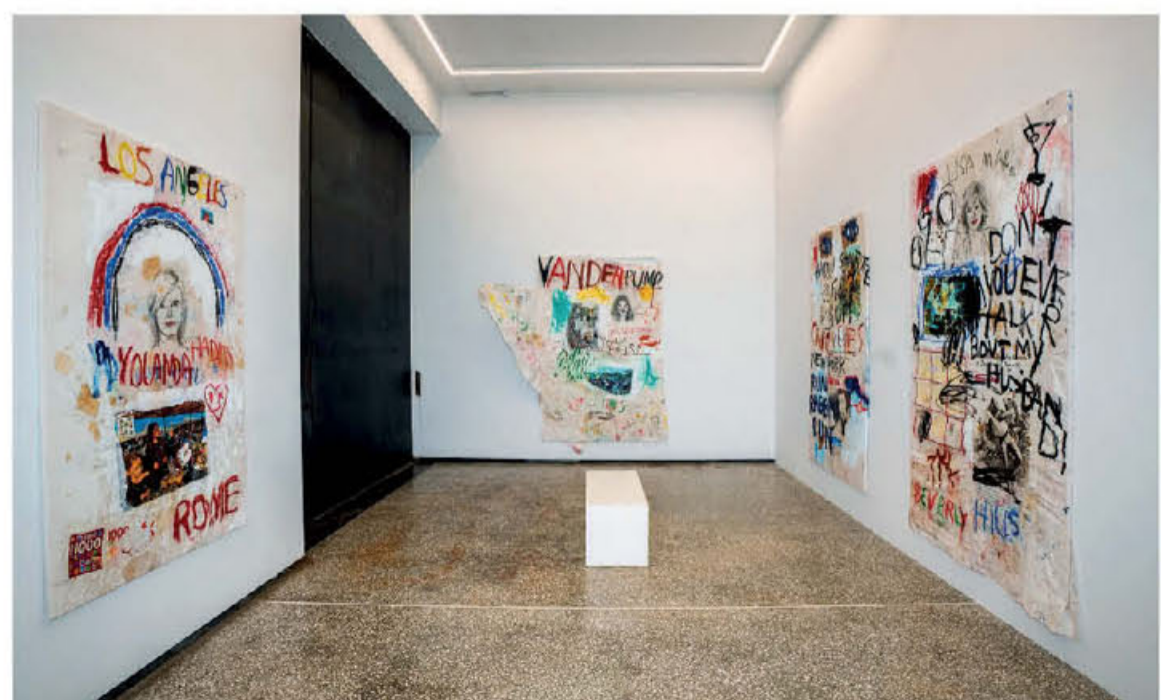
ρα της αμερικανικής τηλεόρασης. Ο ίδιος είχε ήδη έναν ρόλο αφότου είχε επικοινωνήσει με την παραγωγή και είχε ζητήσει να εμφανιστεί στη σειρά. «Το έβλεπα ως ένα πείραμα, ένα είδος καλλιτεχνικής περφόρμανς» θα εξηγήσει ο Φράνκο. «Ενθουσιάστηκαν, μου πρότειναν μάλιστα να γράψω κιόλας, αν ήθελα, για τη σειρά. Εγώ τους είπα ότι θα ήθελα να ενσαρκώσω έναν χαρακτήρα που να είναι τρελός και καλλιτέχνης. Του έδωσαν το όνομά μου: Φράνκο. Θεωρήθηκε κάτι πολύ

και με την κινηματογραφική καριέρα του σε πλήρη άνθηση, ο Φράνκο ήταν τότε φοιτητής στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα (MFA) Δημιουργικής Γραφής της Σχολής, σε μια περίοδο κατά την οποία είχε εγγραφεί ταυτόχρονα σε άλλα τρία εκπαιδευτικά ιδρύματα: το Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης, το Brooklyn College, το Warren Wilson College στη Βόρεια Καρολίνα, όπου σπούδαζε σκηνοθεσία, μυθοπλασία και ποίηση, αντίστοιχα. «Εντυπωσιάστηκα. Το βρήκα φοβερό ότι δημιουργούσε τις δικές του σαπουνόπερες και μιλούσε για πράγματα που δεν θα τολμούσε να αγγίξει μια παραδοσιακή σαπουνόπερα. Στην πορεία με εντυπωσίασε το πόσα κοινά ενδιαφέροντα μοιραζόμασταν και το πώς δουλεύαμε με παρόμοιες προσεγγίσεις, αν και προερχόμασταν από διαφορετικές πλευρές του φάσματος της καλλιτεχνικής και ψυχαγωγικής βιομηχανίας. Τελικά, οι διαδρομές μας πάντα

συναντιούνταν κάπου στη μέση, δημιουργώντας έναν δημιουργικό διάλογο που ήταν πραγματικά ξεχωριστός» θα πει ο Φράνκο. Σε αυτή τη διάλεξη, ο Λίντζι είχε εκφράσει μεγαλόφωνα τη διαχρονική του επιθυμία να παίξει σε μια κανονική, mainstream σαπουνόπερα και όχι μόνο σε εκείνες που ενορχηστρώνει ο ίδιος. Αλλωστε, η δημιουργική του πορεία είχε προκύψει λίγο από ανάγκη, διά της εις άτοπον απαγωγής. Ένας μαύρος, queer, με προφορά από τον αμερικανικό Νότο καθότι γεννημένος και μεγαλωμένος στην Πολιτεία της Φλόριντα, δεν είχε ελπίδες να βρει μια θέση στις ως επί το πλείστον φυλετικά «καθαρές» σαπουνόπερες, κι ας ήταν ένας διαχρονικός τηλεθεατής τους. «Μεγάλωσα με σαπουνόπερες, μια παράδοση που ξεκίνησε από την προγιαγιά μου, η οποία άκουγε το “Guiding Light” στο ραδιόφωνο τη δεκαετία του 1930. Η αγάπη αυτή πέρασε στη γιαγιά μου, η

● Λεπτομέρεια του έργου του Τζέιμς Φράνκο «Vanderpump» (2025, © the artist, courtesy The Breeder, Athens).

● Αποψη από την έκθεση «James Franco & Kalup Linzy: Dreams, Fame and the Savage» στην γκαλερί της οδού Ιάσονος.

ΠΟΥ ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΣΚΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Από τα Καλάβρυτα και τον Παρνασσό ως τη Βασιλίτσα και το Καϊμάκτσαλαν, τα ελληνικά χιονοδρομικά κέντρα εφέτος γνωρίζουν ρεκόρ επισκεψιμότητας χάρη στις ευνοϊκές καιρικές συνθήκες αλλά και τις οργανωμένες υποδομές τους.

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ

Υστερα από ένα ιδιαίτερα θερμό, παρατεταμένο καλοκαίρι που κράτησε περισσότερο από έξι μήνες, έφτασε επιτέλους η εποχή για σκι, καθώς ήδη από τα Χριστούγεννα τα πρώτα χιόνια έχουν καλύψει τις πιο δημοφιλείς κορυφές της Ελλάδας, με τους σκιέρ, μικρούς και μεγάλους, αρχάριους και προχωρημένους, να αφήνουν καθημερινά τα ίχνη τους στο λευκό φόντο, απολαμβάνοντας παράλληλα όλα όσα έχει να τους προσφέρει η χώρα μας: πανέμορφη χιονισμένη φύση, σύγχρονες εγκαταστάσεις, πλούσια γαστρονομία, μοναδικές διαδρομές και απaráμιλλη νυχτερινή ζωή.

Αφήνουμε λοιπόν το Γκστάαντ, την Κουρσεβέλ, το Σεν Μόριτζ, ακόμα και το μακρινό Ασπεν, γιατί εφέτος, όπως δείχνει και η αυξημένη τουριστική κίνηση στα χιονοδρομικά κέντρα ολόκληρης της χώρας – ενδεικτικά αναφέρουμε ότι στο κέντρο των Καλαβρύτων καταγράφηκαν την περίοδο των εορτών ως και 15.000 επισκέπτες ημερησίως –, «μένουμε Ελλάδα» και ανακαλύπτουμε ξανά γιατί, εκτός από τις παραλίες μας, υπάρχει ένας απεριόριστος ορεινός φυσικός πλούτος έτοιμος να τον ανακα-

● Ένας από τους συνολικά 17 αναβατήρες που διαθέτει το χιονοδρομικό κέντρο του Παρνασσού.

λύφουμε – δεν ξεχνάμε άλλωστε ότι το 80% της Ελλάδας καλύπτεται από βουνά. Επισκεπτόμαστε νοερά μερικά από τα κορυφαία ελληνικά χιονοδρομικά κέντρα, από τον μαγευτικό Βορρά και την ορεινή Θεσσαλία ως την Πελοπόννησο, και σχεδιάζουμε τις επόμενες εξορμήσεις μας στο απέραντο λευκό.

Παρνασσός

Το μεγαλύτερο χιονοδρομικό κέντρο της Ελλάδας, με 23 πίστες συνολικού μήκους 34 χιλιομέτρων και 17 αναβατήρες, αναπτύσσεται στον Παρνασσό, μόλις δύο ώρες από την Αθήνα, προσφέροντας μεγάλες συγκινήσεις σε υψόμετρο 1.640-2.260 μ. Άνοιξε για πρώτη φορά τις πύλες του το 1977 και σήμερα απλώνεται στις περιοχές Φτερόλακκα και Κελάρια, προσφέροντας ιδανικές συνθήκες όχι μόνο για σκι αλλά και για snowboarding. Επίσης, χάρη στη γειτνίασή του με την Αράχοβα, τους Δελφούς, την Αμφισσα, την Ιτέα και το Γαλαξίδι, προσφέρει την εναλλακτική για εκδρομές εκτός πίστας. Ειδικά η κοσμοπολίτικη Αράχοβα, μόλις 10 χλμ. από το χιονοδρομικό κέντρο, συγκεντρώνει τον περισσότερο κόσμο και γι' αυτό επιφυλάσσει πολλές επιλογές για φαγητό και φιλοξενία. Όσοι θέλουν να δοκιμάσουν τοπική, παραδοσιακή κουζίνα, δεν έχουν παρά να κατευθυνθούν στην παραδοσιακή ταβέρνα του Δασαργύρη, την παλαιότερη της περιοχής, η οποία μετρά πάνω από έναν αιώνα ζωής, αφού πρωτοάνοιξε το 1918. Σήμερα, έχει περάσει στην τρίτη γενιά ιδιοκτητών, οι οποίοι συνεχίζουν να σερβίρουν τις σπεσιαλιτέ τους στην ίδια πάντα τοποθεσία, στον κεντρικό δρόμο της Αράχovas (Δελφών 56, τηλ. 22670-31291). Εδώ ερχόμαστε για τις σουβλες, αλλά και για όλα τα κρεατικά – από κοκορέτσι ως μπριζόλες Tomahawk –, ενώ αξίζει να δοκιμάσουμε και τους γίγαντες, τον κόκορα κρασάτο και την παστουρμαδόπιτα. Επιμένοντας παραδοσιακά, η Ταβέρνα Καπλάνης (πλατεία Τροπέων, 22670-31891) είναι μια επίσης πολύ ωραία επιλογή, με ιστορία που ξεκίνησε το 1981. Από rib eye και ταλιάτα ως την εθνική μας φασολάδα, τον comfort τραχανά, το αρνάκι φρικασέ και το αγριογούρουνο σπιράδο, κάθε πιάτο είναι μια μοναδική εμπειρία ορεσίβιας μαγειρικής.

Για όσους θέλουν πιάτα που να θυμίζουν γαλλικές Άλπεις αλλά φτιαγμένα με προϊόντα από ντόπιους παραγωγούς, υπάρχει το Le Sapin (πλατεία Παπαϊωάννου, τηλ. 22670-31108). Πρόκειται για έναν all-day προορισμό, ιδανικό για καφέ το πρωί αλλά και για δείπνο το βράδυ. Κολοκυθόσουπα, αυθεντικά φοντί με gruyère, raclette, escargots (ελληνιστί σαλιγκάρια) και άλλα πολλά συνθέτουν το εντυπωσιακό μενού. Όσο για την Αράχοβα